College van beroep
voor de examens

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

U I T S P R A A K 1 8 - 2 5 1

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam] te Oude Wetering, appellante

tegen

de examencommissie Bestuurskunde, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 29 augustus 2018 heeft verweerder bekendgemaakt dat aan appellante niet het judicium cum laude wordt toegekend.

Bij brief van 29 september 2018, ontvangen op 2 oktober 2018, heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep bij het College ingesteld.

Door appellante wordt - kort weergegeven – aangevoerd dat verweerder haar ten onrechte niet op grond van artikel 4.12.6 van de Onderwijs- en Examenregeling van de masteropleiding Management van de Publieke Sector ("OER") het judicium cum laude heeft toegekend.

Verweerder heeft op 23 oktober 2018 getracht een minnelijke schikking met appellante te treffen. Er is geen minnelijke schikking bereikt.

Op 7 november 2018 is een verweerschrift ingediend.

Op 16 november 2018 heeft appellante nadere stukken ingediend.

Het beroep is behandeld op 28 november 2018 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is ter zitting verschenen, vergezeld van haar moeder. Namens verweerder is [naam], voorzitter van de examencommissie Bestuurskunde, verschenen.

Ter zitting heeft appellante een pleitnota overgelegd.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 2 oktober 2018 door het College ontvangen brief heeft appellante tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 29 augustus 2018. Het beroepschrift voldoet aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek ("WHW") gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. Relevante regelgeving

De OER bepaalt, voor zover hier van belang:
4.12.4 Onverminderd het bepaalde in 4.12.6 en 4.12.7 wordt op het getuigschrift en op het diploma-supplement het predicaat 'cum laude' vermeld indien voor de voltijdopleidingen voldaan is aan de volgende eisen:

- het niet afgeronde gewogen gemiddelde van alle onderwijseenheden is een 8,0 of hoger;
- voor de masterthesis is minimaal een 8,0 behaald;
- het examen is behaald binnen de nominale studieduur + 1 jaar;
- Alle onderwijseenheden zijn met tenminste een 6.0 afgerond.

Voor deeltijdopleidingen stelt het faculteitsbestuur overeenkomstige eisen vast.

4.12.6 De examencommissie kan in andere, bijzondere gevallen een predicaat verlenen, mits het gewogen gemiddelde niet meer dan 0,5 punt afwijkt van het in het vierde dan wel vijfde lid bepaalde. Daarbij valt te denken aan aspecten zoals de ontwikkeling die de student tijdens de opleiding heeft doorgemaakt, bepaalde uitzonderlijke prestaties die hij/zij geleverd heeft in het eindwerkstuk of scriptie of andere relevante bijzondere omstandigheden.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Vast staat dat appellante voor haar scriptie een 7,5 heeft behaald. Door dit scriptiecijfer is haar gewogen gemiddelde van alle onderwijseenheden onder de 8,0 gekomen, namelijk op 7,92. Met het voorgaande voldoet zij niet aan meerdere van de in artikel 4.12.4 van de OER gestelde eisen om voor toekenning van het judicium cum laude in aanmerking te komen.

Zoals het College eerder bij uitspraak 16-262 heeft overwogen heeft verweerder, wanneer een student niet aan deze eisen voldoet, ingevolge artikel 4.12.6 van de OER de bevoegdheid om andere overwegingen te betrekken bij de beoordeling of aanleiding bestaat het judicium toch toe te kennen.

Partijen verschillen van mening over de vraag of appellante op grond van artikel 4.12.6 van de OER het judicium cum laude toegekend dient te krijgen.

Appellante heeft aangevoerd dat zij nominaal heeft gestudeerd, geen gebruik heeft hoeven maken van herkansingsmogelijkheden en dat haar behaalde cijfers goed zijn. Haar bacheloropleiding lag binnen de richting sociale wetenschappen. Gedurende haar studie heeft zij hinder ondervonden door functiebeperkingen. Verder is zij als docent werkzaam geweest bij de Universiteit Utrecht. De scriptie die zij heeft opgesteld, is gebruikt als basis voor een paper, waarvan zij tweede auteur is, voor de European Consortium for Political Research Conference 2018.

De bevoegdheid om aan een student die niet aan de eisen, genoemd in artikel 4.12.4 van de OER voldoet desalniettemin het judicium cum laude toe te kennen, bestaat slechts in bijzondere gevallen. Ruimhartige toepassing van die bevoegdheid, dan wel het te snel aannemen dat sprake is van een bijzonder geval zou leiden tot devaluatie van het judicium cum laude. Uit de uitspraak van 31 juli 2018, zaaknummer 2018/079 van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs valt af te leiden dat een examencommissie grote beoordelingsruimte heeft bij het beoordelen of sprake is van een bijzonder geval op grond waarvan alsnog het judicium toegekend dient te worden.

Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat de hinder die appellante door haar functiebeperkingen heeft ondervonden, in de aan haar toegekende voorzieningen is verdisconteerd. De door de studentendecaan aangegeven voorzieningen die aan appellante dienden te worden toegekend, zijn door verweerder verstrekt.

Over de door appellante naar voren gebrachte extra-curriculaire activiteiten heeft verweerder ter zitting opgemerkt dat het gebruiken van de scriptie voor een artikel waar een student tweede auteur van is vaker voorkomt en daarom niet als bijzonder kan worden aangemerkt.

Het College is met verweerder van oordeel dat de hinder ten gevolge van functiebeperkingen door het toekennen van de naar het oordeel van de studentendecaan noodzakelijke voorzieningen voldoende gecompenseerd is. De omstandigheid dat de scriptie van appellante is gebruikt als basis voor een paper kan, hoezeer dit ook een indicatie is voor de kwaliteit van die scriptie, mede gelet op hetgeen verweerder heeft aangevoerd niet leiden tot de conclusie dat er sprake

is van een bijzonder geval als bedoeld in artikel 4.12.6 van de OER. Ook in hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd is voor die conclusie geen grond te vinden.

Naar het oordeel van het College heeft verweerder voldoende gemotiveerd dat in het geval van appellante van een bijzonder geval geen sprake is.

Ter zitting heeft appellante aangegeven dat zij het verweerschrift pas op 17 november 2018 heeft ontvangen.
Het College heeft het verweerschrift op 13 november 2018 naar appellante verstuurd. Tot tien dagen voor de hoorzitting kunnen partijen stukken indienen. Deze termijn is niet geschonden. Naar het oordeel van het College heeft appellante onvoldoende aannemelijk gemaakt door de gestelde late ontvangst van het verweerschrift in haar verdediging te zijn geschaad.
Het College merkt op dat het laten plaatsvinden van een minnelijke schikking voorgeschreven is ingevolge artikel 7.61, derde lid, van de WHW. In dit geval hebben partijen gepoogd tot een minnelijke schikking te komen.. De omstandigheid dat appellante stelt hier zelf achter aan te moeten zijn gegaan, doet hier niet aan af.

Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. K.H. Sanders (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, mr. G. Boogaard, L.N. Kluinhaar LLB en Z.I. de Vos (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. Stoop - van de Loo.

mr. K.H. Sanders,
voorzitter

mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: